

**UCHWAŁA NR XXVII/236/2012
RADY MIEJSKIEJ W SWARZĘDZU**

z dnia 26 czerwca 2012 r.

w sprawie: wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270), Rada Miejska w Swarzędzu uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z dnia 11 czerwca 2012r. nr KN-I.4131.1.168.2012.8 stwierdzające nieważność § 3 uchwały Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 15 maja 2012 r. nr XXV/223/2012 w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/197/2008 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawki procentowej opłaty adiacenckiej z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w wyniku podziału nieruchomości oraz z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w związku z budową urządzeń infrastruktury technicznej.

§ 2.

1. Do wniesienia skargi, podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącego przed sądem administracyjnym upoważnia się Przewodniczącego Rady.

2. Przewodniczący Rady może ustanawiać pełnomocników procesowych.

§ 3.

Uchwała wchodzi z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Swarzędzu dnia 15 maja 2012 r. podjęła uchwałę Nr XXV/223/2012 w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIII/197/2008 w zakresie zmiany stawki opłaty adiacenckiej z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w związku z budową urządzeń infrastruktury technicznej określając stawkę opłaty na 1% oraz postanowiono, że uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i ma zastosowanie również do zdarzeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały. Wojewoda Wielkopolski rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 11 czerwca 2012 r. orzekł nieważność uchwały w zakresie regulacji dotyczącej zastosowania nowej stawki opłaty do zdarzeń powstałych przed wejściem uchwały w życie. Wojewoda w uzasadnieniu do rozstrzygnięcia nie odniósł się do wszystkich argumentów zawartych w uzasadnieniu przedmiotowej uchwały, a w szczególności do konstytucyjnej zasady sprawiedliwości społecznej. Jak wskazano w uzasadnieniu uchwały, w wyroku z dnia 25 września 2000r. Trybunał Konstytucyjny uznał, że działanie prawa wstecz nie oznacza naruszenia art.2 Konstytucji, o ile tak wprowadzone przepisy polepszają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej i zarazem nie pogarszają sytuacji prawnej pozostałych jej adresatów (K 26/99, OTK 2000, nr 6, poz.186). Trybunał Konstytucyjny nie wyklucza dopuszczalności odstąpienia od zasady zakazu działania prawa wstecz w szczególnych okolicznościach, gdy przemawia za tym inna zasada prawnokonstytucyjna, np. sprawiedliwości społecznej wyrażona w art.2 Konstytucji. Możliwość skorzystania z powyższej zasady ma charakter wyjątkowy i dopuszczalna jest wtedy, gdy jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej, ocenionej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji. Rada Miejska uznała, że wartością wymagającą realizacji i ochrony jest konstytucyjna zasada sprawiedliwości społecznej w ramach wspólnoty samorządowej.